

Titel: Kapitel 63.

Citation: "Kapitel 63.", i 1909: Lov, s. Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje. 56.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r30-shoot-chptrd1e16290.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1909: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 63.

Påtalen.

§ 701.

Retterne træde i de efter Reglerne i denne Lovs 4de Bog behandlede Sager kun i Virksomhed ifølge Begæring af nogen, hvem Ret til Påtale tilkommer, jvf. dog §§ 792 og 803.

I Underretskredse, hvor Dommeren tillige er Politimester, træder i Stedet for Begæring til Underretten en Tilførsel til Retsbogen om, at Rettens Virksomhed er foranlediget af Dommeren i hans Egenskab af Politimester.

§ 702.

Påtalen tilkommer efter de nedenstående Regler Amtmanden (i København Politidirektøren), Politimesteren, særlige Forvaltningsmyndigheder og private.

Hvor Påtalen tilkommer Amtmanden eller Politiet, kan Justitsministeren med Hensyn til enkelte Sager pålægge Påtalemyndigheden at begynde eller fortsætte, undlade eller standse Forfølgning, at gøre Retsmidler gældende o. s. fr.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

§ 703.

I alle Sager, hvis Forfølgning ikke er henvist til Politimesteren eller private (§§ 704 og 708), tilkommer det Amtmanden (i København Politidirektøren) at påtale for den dømmende Ret. Forfølgning ved Undersøgelsesret rejses i sådanne Sager af Politimesteren. Denne kan i disse Sager (Justitssager) kun undlade Forfølgning med Påtalemyndighedens Samtykke.

§ 704.

Politimesteren tilkommer det at rejse Tiltale for Underretten, henholdsvis Sø- og Handelsretten, i de nedennævnte Sager, for så vidt disse ere Genstand for offentlig Påtale (Politisager), nemlig:

1) Sager angående Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel, eller Fortabelse af en Næringsret, dog med Undtagelse af de i Straffelovens §§ 129, 130, 3die Stykke, 208 og 209 omhandlede Lovovertrædelser;

1909: Lov,

2) Sager angående de Lovovertrædelser, som omhandles i

- a. Forordning om Straf for Kvaksalveri m. m. af 5. Sept, 1794 § 5, jvf. Lov af 3. Marts 1854;
 - b. Forordning om uberettiget Bæren af Uniformer m. v. af 27. Novbr. 1801 § 2;
 - c. Plakat om Kystpolitiet af 28. Febr. 1817 § 12;
 - d. Forordning angående Foranstaltninger for at hindre rejsende Håndværkssvendes Omflakken i Landet m. m. af 10. Decbr. 1828 §§ 13 og 14, jvf. Lov om Fattigvæsenet af 9. April 1891 § 57;
 - e. Tyendelov af 10. Maj 1854 § 63, 1ste Punktum;
 - f. Lov om Københavns Vandforsyning af 30. Novbr. 1857 § 10, jvf. Lov angående Tilvejebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vandværker af 28. Januar 1876 og Lov om Beskyttelse for Vandforsyningsanlæg af 24. April 1896 § 3;
 - g. Lov om Straffen for Løsgænger og Betleri af 3. Marts 1860, jvf. midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 8, 1ste og 2det Stykke, og Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30. Marts 1906 § 1;
 - h. almindelig borgerlig Straffelov af 10. Febr. 1866 §§ 111. 2det Stykke, 277, 2det Stykke, 278, 2det Stykke, jvf. Lov om Handel med Gødnings- og Foderstoffer af 26. Marts 1898 § 11, 2det Stykke, og § 296 samt § 200, jvf. Lov Nr. 80 af 11. Maj 1897 § 1 og midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 1, jvf. § 2 og § 26;
 - i. Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring af 1. Maj 1868 § 10;
 - j. Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869 § 13, jvf. § 54;
 - k. Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m. af 15. Maj 1875 § 22;
 - l. Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2. Juli 1880 § 38, jvf. Lov om samme Emne af 16. Marts 1900;
 - m. Lov om Beskyttelse af Varemærker af 11. April 1890 § 12, 2det Stykke, jvf. § 17, 2det Stykke;
 - n. Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891 § 6, jvf. Lov om Forandring i samme af 23. Februar 1894;
 - o. Sølov af 1. April 1892 §§ 291. 1ste Punktum, 298, 1ste Stykke, og 302.
 - p. Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 16;
- Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.
- q. Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegraf- og Telefonledninger af 15. Februar 1895 § 6;
 - f. Strandingslov af 10. April 1895 § 22;
 - s. Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31. Marts 1900 § 27;
 - t. Lov om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. af 13. Februar 1903 § 30;
 - u. Lov om Livsforsikringsvirksomhed af 29. Marts 1904 § 57, medmindre Indenrigsministeren bestemmer, at de pågældende Sager skulle behandles som Justitssager;
 - v. Midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 §§ 6, 7 og 8, 3die Stykke;
 - x. Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse af 14. April 1905 § 16;
 - y. Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte af 30. Marts 1906 §§ 2, 9, 14 og 15;
 - z. Lov om Kystfredning af 18. Maj 1906 § 11, 2det Stykke;
 - æ. Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. af 19. April 1907 § 18, 2det Stykke,
- så og enhver efter 1. Jan. 1908 udstedt Lov, i hvilken offentlig Politirets Behandling er foreskrevet, uagtet Straffen kan blive af anden Art end i nærværende Paragrafs Nr. 1 angivet.

Skal en Politisag forfølges under eet med en Sag, som hører under Overøvrighedens Påtale, iværksættes Påtalen af Overøvrigheden overensstemmende med Reglerne i § 703.

I de Tilfælde, hvor Afgørelse ved en Advarsel af en Politisag modfen Tiltalt, der findes skyldig, er udelukket (se § 914), kan udenfor København Politimesteren kun med Amtmandens Samtykke undlade Påtale eller standse Forfølgning.

§ 705.

Amtmanden (i København Politidirektøren) og Politimesteren påtale i Embeds Medfør. Dog udkræves:

1) Justitsministerens Befaling til Påtale af Embedsmænds Forbrydelser i Embedsforhold samt af andre Forbrydelser, ved hvilke dette særlig er foreskrevet ;

2) Opfordring af vedkommende særlige Myndighed, når det ifølge Lovgivningen afhænger af dennes Bestemmelse, om Påtale skal finde Sted;

3) Begæring af en dertil berettiget privat, når den offentlige Påtale ved Lovgivningen er betinget heraf. Sådant Begæring af en privat må for at kunne tages til Følge ikke udelukke nogen medskyldig fra Forfølgningen, medmindre Påtalemyndigheden billiger Udelukkelsen; angår den kun nogle af de skyldige, men uden at udelukke mulige medskyldige, kan Forfølgningen udstrækkes til disse. Er privat Påtale i Henhold til § 709 begyndt, kan offentlig Påtale ikke begæres.

At Befalingen, Opfordringen eller den privates Begæring i de forannævnte Tilfælde mangler, udelukker ikke, at uopsættelige Skridt foretages, når Gerningen må antages at være vedkommende ubekendt, og Omstændighederne gøre det rimeligt, at Påtale vil blive begæret. Tages Befalingen eller Opfordringen tilbage, inden Dom er afsagt eller Nævningernes Erklæring afgiven, standses Forfølgningen; det samme gælder, når den privates Begæring tages tilbage, hvis Påtalemyndigheden skønner, at ingen almen Interesse kræver Fortsættelsen, uden denne Betingelse kun, hvor der er særlig Lovhjemmel.

§ 706.

Udenfor de Tilfælde, hvor Amtmanden (Politidirektøren) skønner, at Undersøgelsen ikke kan ventes at føre til, at en Person findes skyldig til Straf, kan han i

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

Sager, der høre under hans Virkekreds, kun undlade Påtale eller frafalde en påbegyndt Forfølgning:

1) i Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel for, at offentlig Påtale under visse Betingelser kan bortfalde, uden at Justitsministerens Samtykke dertil kræves;

2) i Tilfælde, hvor Straffelovens § 7 eller § 64 er anvendelig, når det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig Straf vilde blive idømt, og at en Domfældelse ikke i Gentagelsestilfælde vilde få Betydning med Hensyn til Anvendeligheden af en strengere Strafbestemmelse;

3) i andre Tilfælde kun indenfor de Grænser, som ere dragne ved Lov eller drages ved Bestemmelse truffen af Justitsministeren.

Finder Amtmanden (Politidirektøren) i andre Tilfælde, at Påtale under Hensyn til særlig formildende Omstændigheder kan undlades uden Skade for nogen offentlig Interesse, skal han forelægge Sagen for Justitsministeren.

Dennes Afgørelse bliver fremdeles at indhente, når der i de i Straffelovens § 70 samt midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 §16 omhandlede Tilfælde er Spørgsmål, om Påtale bør frafaldes.

§ 707.

Er en Handling, hvis Påtale i Henhold til § 704 påhviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterlevelse det påhviler en særlig offentlig Myndighed at våge over, kan den påtales af den vedkommende særlige Myndighed efter de nærmere Regler i § 966, medmindre Forening med en Straffesag, som påtales af Amtmand eller Politimester, skal finde Sted.

§ 708.

Strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen ere henviste til privat Forfølgning, blive ordentligvis at påtale af den private, hvem Påtaleret tilkommer, overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje, jvf. dog § 967.

Når en Handling, der udgør en Lovovertrædelse af ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som er offentlig Påtale undergiven, kan vedkommende Påtalemyndighed efter Begæring af den private påtaleberettigede forfølge begge Lovovertrædelser under eet. Den private påtaleberettigede kan i sådanne Tilfælde på ethvert Trin standse den efter hans Begæring begyndte Forfølgning.

Fremdeles kan Påtalemyndigheden — Politimesteren dog kun med Amtmandens Samtykke —, når den tinder, at en offentlig Interesse kræver, at en Handling af den i 1ste Stykke nævnte Art gøres til Genstand for offentlig Forfølgning, påtale samme overensstemmende med de Regler, som gælde for Behandlingen af de andre Sager, der ere undergivne dens Påtale, dog forudsat, at der ikke allerede er gået Dom i en angående samme Handling anlagt privat Sag, jvf. § 967; anser Påtalemyndigheden Retshandlinger ved en Undersøgelsesret nødvendige, kan den foranstalte de i så Henseende fornødne Skridt foretage.

Når Påtalemyndigheden i Henhold til foregående Stykke har indledet Forfølgning, standser vedkommende privates Ret til selv at påtale, hvorhos Reglen i § 279 i Slutningen i fornødent Fald finder tilsvarende Anvendelse. Når han straks afgiver Erklæring herom, har han dog Adgang til at slutte sig til Påtalemyndighedens Forfølgning. Dog kan han ikke i noget Tilfælde gøre Krav på Udsættelse af Sagen, og det påhviler ikke Tiltalte eller dennes Forsvarer at afgive foreskrevne Meddelelser

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.

til ham. Frafalder Påtalemyndigheden den begyndte offentlige Forfølgning, er det den private uforment at påtale eller fortsætte sin Påtale (jvf. § 279).

Reglen i Straffelovens § 212, 2det Punktum, bliver stående ved Magt.

§ 709.

De Lovbestemmelser, som særlig hjemle private Beføjelse til at påtale Lovovertrædelser, der også kunne forfølges af det offentlige, blive stående ved Magt.

Endvidere skulle Lovovertrædelser, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, også hvor det ikke er særlig hjemlet, kunne påtales af den vedkommende private, dersom Handlingen ikke kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel. Det samme skal gælde i Sager om Anvendelse af almindelig borgerlig Straffelov § 299 Ved Forfølgningen i ovennævnte Tilfælde finde Reglerne i § 708, 1ste og 4de Stykke, tilsvarende Anvendelse. Dog skal det have sit Forblivende ved den i Lov om Behandlingen af offentlige Politisager i København m. m. af 11. Februar 1863 § 2, 2det Punktum, den formentlig forurettede hjemlede Beføjelse til at indbringe til Behandling som offentlig Politisag Myndighedsmisbrug af Politiets Personale, således at herved Reglerne i Kapitel 79, jvf. § 704, skulle finde Anvendelse.

Den ved ovennævnte Lov af 11. Februar 1863 hjemlede Ret for den formentlig forurettede skal på tilsvarende Måde gælde i andre Underretskredse, hvor Dommeren ikke tillige er Politimester (jvf. § 22, 2det Stykke).

§ 710.

Retten prøver i Embeds Medfør, om den, der forfølger efter foranstående Regler, er berettiget til Påtale.

§ 711.

Forfølgning kan frafalde, så længe ikke Dom er afsagt, eller henholdsvis Nævningernes Erklæring afgiven. Frafaldes Påtale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsiger Retten Frifindelsesdom. Når ellers en begyndt Forfølgning frafalder, udsteder Retten på Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.

§ 712.

Justitsministeren antager et passende Antal af de til Møde for den pågældende Domstol berettigede Sagførere til at beskikkes til som offentlige Anklagere at udføre de af vedkommende Påtalemyndighed besluttede Anklager

1. for Højesteret,
2. for Landsretterne ved Behandling af Ankesager,
3. for Landsretterne ved Behandling af Nævningesager,
4. for Landsretterne ved Behandling af de Sager i 1ste Instans, ved hvis Pådømmelse Nævninger ikke medvirke,
5. for Underretterne (i København tillige for Sø- og Handelsretten).

De offentlige Anklagere ere pligtige at efterkomme de af Retten i Medfør af nærværende Lov givne Pålæg.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.